

DE SCHAT

M. C. CAPELLE

Het is een drukte van belang in de ruime kapel aan 't eind van de brede hoofdstraat in Neerbosch. Veel jongens en meisjes komen binnen en gaan zitten op hun plaats.

Waarom komen ze hier nu bijeen...?

Is het dan Zondag vandaag...?

Nee, dat niet. Maar toch komen ze bijna allen naar het kerkje. Want vanavond zal een meneer hen iets vertellen; een man, helemaal uit China.

Is het misschien een Chinees...? Zo één met een lange staart en scheve spleetogen?

Nee, dat ook weer niet. Hij heet Doctor Otte, en zijn wieg stond in Zeeland. In Vlissingen. Later zijn z'n vader en moeder naar Amerika gegaan, want ze hadden het in Zeeland heel, heel arm. „In de Nieuwe Wereld is wellicht minder armoe en gebrek,” hebben ze gedacht. Zo veel landgenoten zijn daarheen immers verhuisd; voor ons zal er ook wel een plaats zijn. — Natuurlijk hebben vader en moeder Otte hun kleine jongen meegenomen.

Die kleine Jan Otte is later een knappe dokter geworden. In Amerika leerde hij meneer Van 't Lindenhout kennen, die daar op een rondreis was om geld te verzamelen voor de Weesinrichting. Dr Otte reisde met hem mee terug naar Nederland en heeft toen een tijd op Neerbosch gewerkt. Daarna is hij in het wijde Chinese land gaan wonen om de zieke mensen te helpen en hun tegelijk te vertellen van de Here Jezus. Hij werd Zending-arts, zoals dat heet.

Wat heeft de dokter in China veel ellende ge-

zien! Ontelbaar veel vervuilde wonden heeft hij verbonden en de afzichtelijkste zweren schoon-gemaakt. Maar hij heeft het gedaan met een hart vol liefde voor de ongelukkige mensen. En als hij kón, dan zou hij hen nog veel beter willen helpen. Want er moest nodig een ziekenhuis komen.

Zo'n groot gebouw kost echter veel geld, en de zending is arm. Maar toch wil hij proberen het geld bijeen te krijgen.

Hij gaat met vakantie naar Nederland, zijn oude vaderland, en brengt die vakantie door te Neerbosch. Van vakantie-houden komt echter weinig. Haast iedere dag is de zending op reis om zo veel mogelijk plaatsen te bezoeken. In kerken en andere gebouwen spreekt hij over het verre China. Als hij straks naar zijn Chinezen terugkeert, wil hij een grote som geld meebrengen. Daarvan zal hij het ziekenhuis laten bouwen om de arme mensen te verplegen.

Maar... is het niet heel teleurstellend? Bijna overal ontmoet hij zó weinig belangstelling, dat Dr Otte er moedeloos van wordt. Op deze manier komt het geld nooit bijeen. Zeker, velen komen naar hem luisteren en ze vinden zijn verhalen over het Chinese volk erg mooi. Ze houden hun portemonnaie echter stijf dicht... Het is om wanhopig van te worden, en de dokter is al half besloten het maar op te geven. Misschien zal de Heer dan wel zorgen dat het ziekenhuis er toch komt...

Ook in de Wezenkapel sprak de dokter over China. Maar hij deed meer. Juist in de tijd, die hij te Neerbosch doorbracht, heerste daar een mazelen-epidemie. Dag en nacht bood Dr Otte hulp op de ziekenzalen en hij stal het hart der kinderen door zijn vertellingen en zijn vriendelijkheid en zijn omgang met hen. Toen gaf op zekere dag een ziek meisje twee halve centen aan de dokter met de woorden: „Daar moet u een ziekenhuis voor bouwen in China!”

Licht de zending daarom?

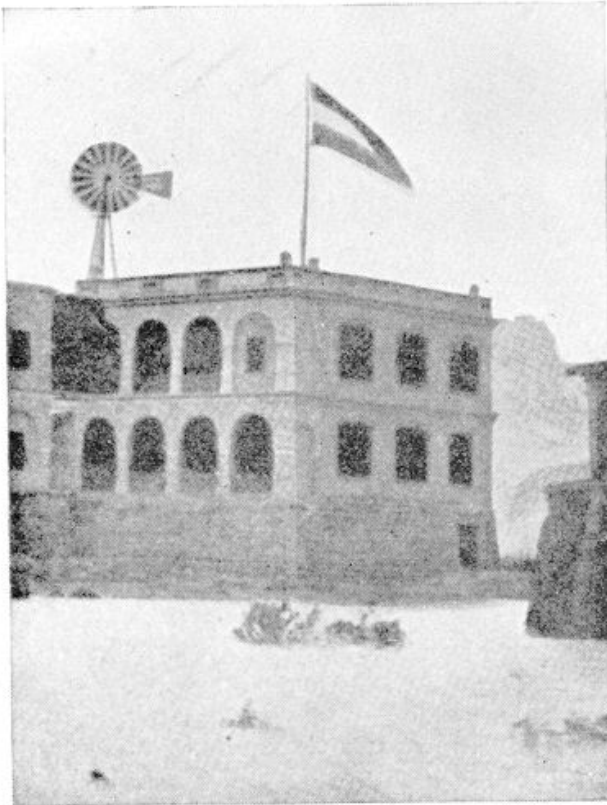
Nee, o nee! Er komen tranen van ontroering in zijn ogen. Een grote dankbaarheid welt op in 't hart van de man, die al zo heel veel teleurstellingen heeft ondervonden. En de beroemde zending grijpt moed om verder te werken. Hij wil blijven vechten om een ziekenhuis te bouwen in het uitgestrekte Chinese land. En hij vat die moed door de paar halve centen van het kleine weesmeisje uit Neerbosch...

Het is al heel veel jaren geleden sinds dit gebeurde in de ruime kapel aan 't eind van de brede hoofdstraat in Neerbosch.

Zending Otte is al lang gestorven.

Dr J. A. Otte en gezin

En als het kleine meisje van tóén nog leeft is het een oude vrouw.

Maar toch... haar daad is niet vergeten!

Want ver weg in China staat 'n groot ziekenhuis.

Het is gesticht door zendeling Otte. Na zijn bezoek aan Neerbosch heeft hij alle krachten ingespannen om het nodige geld bijeen te krijgen. En het is hem gelukt! Duizenden guldens zijn bijeen gebracht. Dankbaar heeft de zendeling ze aanvaard. O, wat gaf het hem grote vreugde toen steeds méér geld in zijn bezit kwam voor het mooie doell!

Maar zorgvuldig bewaarde hij op een apart plaatsje een tweetal halve-centen. Het leek wel of Dr Otte dáárop het meest was gesteld.

Wat deed hij met die twee halfjes? Hij heeft ze laten vergulden en droeg ze steeds aan z'n horlogeketting. Mevrouw Otte bewaarde ze ná de dood van Dr Otte als een kostbare herinnering en toen ze in de winter van 1935 op '36 enkele maanden in ons land vertoefde, heeft zij de halfjes aan Ds Kluin en enkele meisjes getoond.

De „schat" van 't weesmeisje uit Neerbosch...

Je kunt er niet veel voor kopen... o nee!

Maar deze twee halve centen vertellen van een offer.

Ze vertellen van een kind, dat alles gaf wat ze bezat voor Gods werk in de heidenwereld.

Het Neerbosch-Hospitaal te Sio-Khe² in² China.

De bevolking der aarde

Misschien weten jullie wel, dat de bevolking der aarde ruim 2000 miljoen, d.i. 2 milliard zielen telt. Als je rekent naar Nederland, waar op een klein stukje wereld al bijna 10 miljoen mensen wonen, zou je tot de gedachte komen, dat de wereld heel spoedig te klein zal zijn om al die miljoenen te bevatten. Dit is echter volstrekt niet 't geval. Je kunt dit 't beste begrijpen, als je bijgaande tekening bekijkt. Ieder figuurtje op deze tekening stelt 'n groep van 50 miljoen mensen voor. Zodoende kon er op 't werelddeel Australië (Nieuw-Holland) geen figuurtje worden getekend, omdat daar geen 50 miljoen mensen wonen. Ruim gerekend wonen in heel Australië, maar weinig meer mensen, dan in ons land, n.l. 11 miljoen mensen. In Europa en Azië wonen de meesten. Tel maar eens na hoeveel

wel. Daar tegenover zijn Amerika en Afrika niet dicht bevolkt. Daar is dus nog ruimte in overvloed. In China woont ongeveer één vijfde, misschien wel één vierde van de gehele bevolking der wereld. Daar lopen de mensen elkaar wel wat voor de voeten, net als hier. Maar gebrek aan plaatsruimte is er op de aardbol voorlopig nog niet, dat zien jullie wel.

